

Bruselj, 25. maj 2018
(OR. en)

9354/18

ECOFIN 490
UEM 184
SOC 309
EMPL 245

IZID POSVETOVANJA

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	delegacije
Št. predh. dok.:	8803/18
Zadeva:	SKLEPI SVETA o poglobljenih pregledih in izvajanju priporočil za posamezne države za leto 2017

V prilogi vam pošiljamo sklepe Sveta o poglobljenih pregledih in izvajanju priporočil za posamezne države za leto 2017, ki jih je Svet sprejel na 3619. seji 25. maja 2018.

SKLEPI SVETA O POGLOBLJENIH PREGLEDIH IN IZVAJANJU PRIPOROČIL ZA
POSAMEZNE DRŽAVE ZA LETO 2017

Svet (ECOFIN):

1. POZDRAVLJA dejstvo, da je Komisija objavila poročila za posamezne države, v katerih analizira ekonomske politike za vsako državo članico, vključno s poglobljenimi pregledi v okviru postopka v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji, in spremlja napredek izvajanja priporočil za posamezne države za leto 2017, ter priloženo sporočilo; POZDRAVLJA celovito analizo in POUDARJA, da mora analiza poglobljenega pregleda v poročilih za posamezne države ostati oprijemljiva, popolna in pregledna;
2. BO pri sprejemanju priporočil za posamezne države za leto 2018 upošteval te elemente, poleg tega pa še nacionalne programe reform, programe za stabilnost in konvergenco ter priporočilo o ekonomski politiki euroobmočja iz maja 2018;

I. POGLOBLJENI PREGLEDI

3. MENI, da so poglobljeni pregledi podrobna in visokokakovostna analiza položaja vsake države članice, v kateri je bil opravljen pregled, kar pomeni, da so podlaga za večstranski nadzor, večjo odgovornost za reforme na nacionalni ravni in učinkovito politično ukrepanje; SE ZAVEDA, da so bila glede na specifične izzive vsakega gospodarstva uporabljena ustrezna in izboljšana analitična orodja, ki so bila dopolnjena s temeljito kvalitativno analizo;
4. SE STRINJA, da v 11 državah članicah (Bolgarija, Ciper, Francija, Hrvaška, Irska, Italija, Nemčija, Nizozemska, Portugalska, Španija in Švedska), v katerih so bili opravljeni pregledi, obstajajo makroekonomska neravnotežja različnih vrst in stopenj resnosti v okviru postopka v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji in da v Sloveniji ni več makroekonomskih neravnotežij v smislu postopka v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji;
5. SE STRINJA z mnenjem Komisije, da čezmerna neravnotežja obstajajo v treh državah članicah (Ciper, Hrvaška in Italija);

6. POUDARJA, da mora biti postopek v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji izveden pregledno in dosledno, da se tako zagotovita prevzemanje odgovornosti, ki jo imajo države članice do tega postopka, in učinkovitost postopka; PONAVLJA, da bi morali postopek v zvezi z makroekonomskimi neravnotežji uporabljati celovito in izrabiti vse možnosti, ki jih ponuja, vključno s postopkom v zvezi s čezmernim neravnotežjem, ki se uporablja, če je to po mnenju Komisije in Sveta ustrezno; ZNOVA POUDARJA, da bi morala Komisija vsakič, kadar se odloči, da ne bo predlagala sprožitve postopka v zvezi s čezmernim neravnotežjem, čeprav je ugotovila, da se posamezna država članica sooča s čezmernimi neravnotežji, takšno odločitev jasno in javno razložiti;
7. SE ZAVEDA nadaljnjega napredka, ki so ga dosegle nekatere države članice pri odpravljanju neravnotežij ob podpori reform in gospodarskega razvoja; UGOTAVLJA, da notranja in zunanja neravnotežja na strani stanj še naprej ostajajo vir tveganja, saj prilagajanje poteka počasi in neenakomerno, poleg tega pa vsaka prilagoditev ni strukturna, temveč je deloma povezana s pozitivnim gospodarskim ciklom; OPOZARJA, da ciklični gospodarski vzponi lahko prikrijejo kopičenje makroekonomskih neravnotežij; POUDARJA, da je treba zmanjšati škodljiva neravnotežja in spremljati znake naraščajočih stroškovnih pritiskov na proizvodnih in stanovanjskih trgih ter trgih dela v nekaterih državah članicah; ravno tako POUDARJA, da so še vedno potrebni ukrepi politike in odločna zavezanost strukturnim reformam v vseh državah članicah, zlasti če se soočajo z makroekonomskimi neravnotežji in če to vpliva na nemoteno delovanje ekonomske in monetarne unije. Neravnotežja bi bilo treba trajno odpraviti, in sicer tako, da bi se izboljšala odpornost in zmanjšala tveganja, pri tem pa bi se bilo treba osredotočiti na ključne izzive ter ustvarjati pogoje za trajnostno rast in delovna mesta;

8. UGOTAVLJA, da so države neto dolžnice dosegle precejšen napredek pri odpravljanju zunanjih neravnotežij, čeprav imajo še vedno negativna neto stanja mednarodnih naložb, ki jih večinoma spremlja visoka raven zasebnega ali javnega dolga; obenem UGOTAVLJA, da imajo nekatere države upnice še naprej skoraj nezmanjšane visoke primanjkljaje na tekočem računu; PONAVALJA, da bi si morale države članice s primanjkljaji na tekočem računu ali visokim zunanjim dolgom še dodatno prizadevati za boljšo konkurenčnost in preprečevanje čezmerne rasti stroškov dela na enoto. Države članice z visokimi presežki na tekočih računih bi morale ustvariti pogoje za spodbujanje rasti plač ob upoštevanju nacionalne vloge socialnih partnerjev ter prednostno izvajati ukrepe, ki spodbujajo naložbe ter podpirajo domače povpraševanje in potencial za rast, s tem pa olajšujejo ponovno uravnoteženje;

II. IZVAJANJE PRIPOROČIL ZA POSAMEZNE DRŽAVE

9. UGOTAVLJA, da je uspešnost izvajanja priporočil za posamezne države za leto 2017 podobna uspešnosti iz prejšnjih let, pri čemer je zabeležen vsaj določen napredek za približno polovico priporočil; SE SEZNANJA z dejstvom, da se reforme po področjih politike in po državah še naprej izvajajo neenakomerno;
10. POZDRAVLJA rezultate večletnega ocenjevanja izvajanja priporočil za posamezne države, iz katerih je od začetka evropskega semestra leta 2011 razviden najmanj „določen napredek“ pri več kot dveh tretjinah priporočil, vendar UGOTAVLJA, da napredek ni bil enakomeren po področjih politike, po državah in s časovnega vidika; OPOZARJA, da večletno ocenjevanje Komisije kaže, da je več priporočil za posamezne države povezanih z dolgoročnimi strukturnimi vprašanji, za katere je potrebnega več časa, da se razrešijo, in da konkretni rezultati niso vidni takoj;
11. POUDARJA, da je treba zaradi reševanja obstoječih reformnih izzivov, opisanih v nadaljevanju, izvajanje reform v sedanjem ugodnem makroekonomskem okolju znatno pospešiti, s čimer bi preprečili upočasnitev reform ter premagali izzive politične ekonomije;

12. POZDRAVLJA dejstvo, da se javnofinančni primanjkljaji in deleži dolga še naprej znižujejo, vendar OPOZARJA, da bi bilo treba še naprej izvajati fiskalne politike ob doslednem spoštovanju Pakta za stabilnost in rast, pri tem pa ustrezno razločevati fiskalne napore držav članic ter tako upoštevati njihove potrebe po stabilizaciji in trajnosti; POUDARJA, da je zaradi pozitivnih cikličnih pogojev treba obnoviti fiskalne rezerve, zlasti v državah članicah z visokimi deleži dolga, obenem pa še naprej krepiti potencial držav članic za rast;
13. POZDRAVLJA rast naložb, vendar SE ZAVEDA, da skupne naložbe, in še zlasti javne, v številnih državah članicah še vedno predstavljajo relativno nizek delež BDP in da je še vedno treba izboljšati naložbene pogoje, da bi privabili več zasebnih naložb v realni sektor ter zagotovili kakovostne javne naložbe in infrastrukturo; POZDRAVLJA napredek, ki so ga dosegle države članice pri izboljšanju poslovnega okolja, izboljšanju dostopa do financiranja, zlasti za mala in srednja podjetja, pri zmanjšanju upravnih bremen ter oblikovanju pravičnih in rasti prijaznih davčnih sistemov; OPOZARJA na to, da bi bilo treba dati prednost nadaljnjim strukturnim reformam, s čimer bi odpravili ozka grla za naložbe, povečali potencial za rast, dodatno izboljšali institucionalno in poslovno okolje ter okrepili upravno učinkovitost in kakovost predpisov; v zvezi s tem UGOTAVLJA, da bi bilo treba okrepiti enotni trg, s čimer bi spodbudili nadaljnje strukturne reforme na proizvodnih in storitvenih trgih, in preoblikovati insolvenčne okvire, da bi bili bolj učinkoviti. To bi obenem pomagalo izboljšati odpornost in omogočiti gospodarstvu, da obvladajo pretrese;
14. POZDRAVLJA dejstvo, da se je stanje bančnega sektorja znatno izboljšalo in da so se deleži slabih posojil stabilizirali v skoraj vseh bolj prizadetih državah članicah euroobmočja ali pa se zmanjšujejo, vendar OPOZARJA na neenakomeren napredek po državah članicah in bankah. Zato je potrebno nadaljnje ukrepanje v skladu z akcijskim načrtom Sveta;

15. SE ZAVEDA, da je produktivnost Evrope še naprej v nezavidljivem položaju, saj je rast produktivnosti šibkejša in zaostaja za rastjo drugih naprednih gospodarstev. V zvezi s tem OPOZARJA, da so strukturne reforme in naložbe v visokokakovostno izobraževanje in usposabljanje pomembne zaradi spodbujanja inovacij in digitalizacije ter lažjega širjenja novih tehnologij za večjo produktivnost in več delovnih mest. Ta izziv je zaradi staranja prebivalstva še toliko bolj pomemben. Delež delovno aktivnih oseb v celotnem prebivalstvu naj bi se predvidoma zmanjšal po vsej Evropski uniji, še posebej v nekaterih državah članicah;
16. POZDRAVLJA nezmanjšano izboljševanje na trgih dela, vendar UGOTAVLJA, da pomembni izzivi še vedno niso odpravljeni. V nekaterih državah članicah je brezposelnost še vedno visoka in tudi v prihodnje si morajo prizadevati za zmanjšanje brezposelnosti mladih in dolgotrajne brezposelnosti. Posebno pozornost je treba nameniti zlasti uspešnemu vključevanju migrantov in beguncev. Tudi trge dela ter socialne in izobraževalne sisteme bi bilo treba prilagoditi, da bi se lahko soočili z izzivi globalizacije in tehnološkega napredka. V zvezi s tem POUDARJA, da potrebujemo okvire pogajanj o plačah, ki podpirajo določanje plač v skladu z lokalnim in sektorskim razvojem produktivnosti in brezposelnosti, pri tem pa upoštevajo nacionalne vloge socialnih partnerjev, ter da potrebujemo ukrepanje politike, s katerim bi podprli izpopolnjevanje ali prekvalifikacijo glede na potrebe trga dela in zagotovili učinkovite aktivne politike trga dela. Dinamični in prožni trgi dela so pomembni za ustvarjanje visokokakovostnih delovnih mest ter podporo za prehode na trgu dela;
17. POZDRAVLJA način, na katerega je Komisija v svoja poročila za posamezne države vključila evropski steber socialnih pravic, da bi sledila uspešnosti na področju zaposlovanja in na socialnem področju; zato se je bilo mogoče osredotočiti na makroekonomska neravnotežja in ohraniti glavne prioritete v zvezi z gospodarskimi reformami.